

[Jens Thoft]

forvejen, for SF's tidligere skatteordfører Ejner Larsen var allerede sidste sommer i gang med den sag, og jeg har selv rejst den også i spørgsmål til ministeren.

Forhøjelsen af procenttillægget ved restskat: Det er klart, at renteaftgiften alt andet lige tilsiger, at procenten bør forhøjes – under forudsætning af, at alt andet er lige. Men vi har jo samtidig fået et stadig lavere renteniveau. Jeg synes ikke, at der i bemærkningerne til lovforslaget er en tilstrækkelig argumentation, så det vil vi se på i udvalget. Det er da muligt, at ministeren har bedre argumenter for at forhøje, men umiddelbart forekommer 10 pct. mig dramatisk, når vi tager i betragtning, at beløbet ikke er fradragsberettiget.

Dernæst kommer vi til forlængelsen af § 59-indbetalingerne, som fru Pia Gjellerup også var inde på. Der er jeg fuldstændig enig med hende. SF vil under ingen omstændigheder støtte en udskydelse af betalingsfristen fra 1. februar til 15. februar. Jeg kan tværtimod allerede nu bebude, at SF vil fremsætte eller eventuelt støtte det forslag, som også fru Pia Gjellerup bebudede, et ændringsforslag, således at al restskat over et vist beløb, der ikke er indbetalt inden indkomstårets udgang, bliver rentebelagt. Vi har nogle aldeles grelle eksempler på helt oplagt og regulært misbrug, og tidligere tal fra ministeren har i øvrigt vist, at det gælder generelt. Det er sådan, at de skyldnere, som indbetaler restskat inden 1. februar, i gennemsnit skylder 85.000 kr. Det var de seneste tal, vi fik fra ministeren. Og man kommer altså ikke til at skyldte i gennemsnit 85.000 kr. i restskat, uden at det er culpøst ud over alle grænser. Når folk derfor benytter denne mulighed, er der tale om, at man udnytter en ualmindelig ubegavet lovgivning, som giver velhavergrupperne mulighed for at lave rentefri skattecredit, og det er altså for tosset. Jeg har gentagne gange påpeget, at her var der behov for en misbrugerbetaling, og jeg håber, det lykkes os at komme igennem med det i udvalget.

Fru Pia Gjellerup foreslog, at betalingen af mindre restskatter skulle udskydes fra 1. juli til 15. august. Hvis det sker administrativt uden om Folketinget og lovgivningen, fordi man i Statsskattedirektoratet ikke kan blive færdig med sit arbejde, vil jeg meget gerne se på det, for jeg vil hellere være med til at lovgive end til at se ministeren gennemføre det administrativt.

Det, der blev gennemført sidste år, må have været stangulovligt, skønt jeg erkender, at jeg nok som skatteminister havde foretaget det samme. Det var nok nødvendigt, derfor har ministeren heller ikke fået voldsom kritik fra os, men det er en uting, at man ændrer lovgivningen administrativt. Hvis vi må erkende, at man ikke kan blive færdig til tiden, ser jeg velvilligt på det ændringsforslag, fru Pia Gjellerup bebudede, og vi må også se på det i udvalget, for ministeren kan måske oplyse, i hvilken udstrækning man forventer at blive tidligere færdig i år.

Til spørgsmålet om indeholdelse af kildebetalt ved visse indkomstarter, f.eks. dem, der omtales i loven om Statens Uddannelsesstøtte, vil jeg gerne sige, at vi finder, at det er et skridt i den rigtige retning. Skatteydere kommer uforvarende ud i restskatter, og det er noget rod, at SU ikke for længe er blevet belagt med skatte-træk. SF har arbejdet for det, og jeg er glad for, at ministeren har fået det med i forslaget; det finder vi helt i orden.

Punktet om bundgrænsen for betaling af restskat og udbetaling af overskydende skat har også SF's umiddelbare sympati, men jeg vil gerne gøre opmærksom på ét punkt: hvis en skatteyder kommer til at skyldte skattefar bare 2 kr., bliver de overført til næste år, men hvis han har 24 kr. til gode, kan man ikke finde ud af at overføre dem, så bliver de nationaliseret. Ikke fordi jeg har noget imod nationaliseringer – det ser jeg gerne – men det skal altså ikke være den slags småbeløb, vil jeg gerne understrege. Når man kan finde ud af at overføre den ene slags til næste år, må det også være muligt for den anden, og hvis man kan det, må ministeren gerne sætte grænsen endnu højere op. Det er da tosset, at man bruger næsten 25 kr. på at udbetale 26 kr., så ministeren må gerne sætte grænsen op til 100 kr. Der vil være administrative lettelser ved det, det vil spare nogle penge i Statsskattedirektoratet – det synes jeg er fornuftigt – og skatteyderne kan såmænd være ligeglade med de småbeløb, når blot de bliver indregnet det efterfølgende år, men jeg vil gerne sige, at det er en ufravigelig betingelse for os. Når man kan det ene, må det også være muligt at gøre det andet.

Selv om SF ikke kan støtte hele lovforslag nr. L 220, er der ingen tvivl om, at de dele, vi kan tilslutte os, vil være med til at nedbringe restancerne og lette administrationen hos landets